

čeli rušiti mostove. Ko so naši vkorakali v mesto, je isto na vseh koncih in krajih gorelo. Trdnjava in mesto je bilo zavito v črne oblake dima. Pogled na goreče mesto ob jutranji zori je bil grozen. Nebo je bilo krvavo-rdeče. Pri vstopu v Brest-Litovsk so se vršili srditi boji na nož. Rusi niso radi zapustili te svoje postojanke.

Beg iz Brest-Litovska.

Mesto Brest-Litovsk je stelo čez 55.000 ljudi brez vojaštva. Trdnjavo poveljstvo je že dne 18. avgusta izdalo povelje, da mora prebivalstvo mesto popolnoma izprazniti. Vsi so morali iti proč: bogati in reveži. Skoro teden dni je bila edina cesta proti izhodu natlačeno polna bežečega ljudstva. Kakor črna kaša se je vil ta žalosten spreved noč in dan iz Brest-Litovska. Stirideset kilometrov daleč nisi videl drugega, kot samo gnječo ljudi s culicami in živino z vozovi. Ko so naše čete vkorakale v mesto, so našle skoro same razvaline in edinoga prebivalca, nekega čevljarja, kateri se je s svojo ženo in štirimi otroci skrtil v klet.

Brest-Litovsk utrdili Japonci.

"Az Est" poroča iz Holma: Brest-Litovska niso utrjevali Rusi, ampak tudi drago kupljeni Japonci. Japonski častniki so pripovedovali ljudem v Brest-Litovsku, da bodo poslali svoje vojake v Evropo še le, če dobe Japonci tudi otok Sahalin.

Kako se Rusi umikajo.

Krakovska "Nowa Reforma" poroča: Neki ujetnik, po mišljenju ruski revolucionar, je izjavil na vprašanje, zakaj je tako malo Rusov ujetih, da se jim zavezniki čete ne prestopajo ostro za petami: "V mojem oddelku je bilo še 16 mojih somišljenikov, ki bi se bili radi udali. Toda zadnji čas so jih ostro nadzorovali, ker so jih najbrže spregledali. Ob umikanju so smeli vojaki zapuščati jarko le v majhnih skupinah in zastraženi. Le nekaj malega vojakov je ostalo v jarkih in ti so morali neprestano močno streljati. Končno se umaknejo iz jarkov tudi zadnji vojaki, medtem pa v ozadju močno streljajo iz strojnih pušk, da bi sovražnika premetili, češ, da so jarki že zasedeni. Končno preiščejo jarko še kozaki, ako bi se ne bil kak vojak v njih potuhnil. Umikanje se običajno vrši po noči.

V Rusiji vse zmedeno.

Zanesljivo se poroča iz Petrograda, da so mero-dajni ruski krogi popolnoma zmedeni. Na carskem dvoru vlada splošna nezaupnost. Trdovratno se trdi, da je carica z otroci že zapustila Carsko selo, car pa da se ne vrne v Petrograd, marveč se stalno preseli v Kazan, ker se jim tudi Moskva ne zdi dovolj varna.

Kako je v Petrogradu.

Posebni poročevalec turinske "Stampa", Virginio Gayda, poroča iz Petrograda: Čete prihajajo in odhajajo vsak dan. Moglo bi se reči, da se šele sedaj pričinja mobilizacija. Novi bataljoni, ki so prišli iz Sibirije, ali bili ravno kar sestavljeni iz novincev, korakajo polno skozi Petrograd. Prihajajo na večer, z godbo na čelu, v dolgih gosto sklenjenih vrstah, s počasnim, težkim maršom. Prednje stotnije udarjajo tempo marša in prepevajo neko junaško pesem z žalostnimi mesti. Zadač korakajoč odgovarjajo kot pri verskem cerkvenem petju z globokim basom. Vojaki prehodiijo in prepevajo vse dolge poti. Skupine žensk korakajo tih za vojaki. Ljudje obstajajo in gledajo za vojaki brez vsakega znamenja odobravanja. Zdi se, da ruske rezerve na moštvu še daleč niso izčrpane. Petrograd še vedno ni izgubil lica veseliga miru velamesta. (Pismo je datirano z dne 21. julija.) Morda je preveč oddaljeno od bojišča. O vojni ni tu ne duha ne sluha, kakor da bi se vršila v kaki drugi deželi. Seveda v zadnjih dneh ni sivo tako v redu. Nemcem se je s titanskih silami posrečilo vreti z milijoni in milijoni ljudi Ruse iz ozemelj, ki so jih osvojili tekom 12 mesecev. Negotov strah navdaja politike, ker se boje, da bi vlada nekega dne začela misliti na mir.

Velikanski plen v Kovnu.

List "Berliner Tageblatt" poroča: V trdnjavi Kovno se je našla neverjetno velika množina pušk, med temi tudi mnogo japonskega izvora, raznega streliva, strojnih pušk in raznih vrst topov. Živil, konjske, sladkorja, moka itd. se je našla tako velikanska množina, da zadostuje za preskrbo cele armade za več mesecev. Tudi se je našla cela zaloga popolnoma novih avtomobilov ter čez 70.000 litrov benzina.

Kako se je udal Novo-Georgievsk.

Na dan udaje, dne 20. avgusta, kmalu po 8. uri zjutraj, se je bližala naša častniška patrulja vrata osrednje utrdbe. Ruski odposlanec z belo zastavo in v spremstvu trombentov je prijel častnikom nasproti in jim je naznanil, da je trdnjavski poveljnik pripravljen trdnjavo izročiti. Odposlanec je prosil častnike, naj pridejo v osrednjo utrdbo. Ruski vojaki so v velikih frumih obkolili naše častnike, poljubovali so njih sedla in plašče in so jim na poseben način izkazovali čast. Skozi odprta trdnjavska vrata je drvelo več sto Rusov na prosto in se je do-

šli našim vojakom dalo ujeti. Pri mnogih ruskih ujetnikih so se našle velike steklenice polne močnih opojnih pijač; mnogi Rusi pa so sploh že bili opijani.

Došli častniki so se med tem v avtomobilu odpeljali v osrednjo utrdbo. Pred častniškimi stanovanji jih je pričakoval trdnjavski poveljnik, carjev generalni pribočnik, general kavalerije Bobyr, častljiv mož z belo polno brado. General je izjavil, da je pripravljen, se glede udaje trdnjave pogajati. Častniki so odgovorili, da se more govoriti samo o brez-pogojni udaji. General Bobyr je bil kmalu pripravljen, da se z avtomobilom odpelje k poveljniku obkoljevalne armade, generalu pl. Beselerju, ki je kakor znano premagal tudi trdnjavo Antwerpen. Generalni poročnik Kohlschmidt je generala Bobyrja spremljal na žalostni vožnji. Med tem, ko so naše čete zasedle posamezne dele zelo razsežnih osrednjih utrdb, so jih Rusi še z južnih utrdb obstreljevali. General pl. Beseler je v gradu rodbine Radzivil, Segeršinek ob Narevu, pozval generala Bobyrja, naj zapove, da Rusi prenehajo s streljanjem, Ruski general je odgovoril, da nima on v trdnjavi nikakega upliva več. Tedaj se je obema ruskima generaloma kratko a obvezno izjavilo, da se ju bo takoj ustrelilo, ako se ogenj tekom ene ure ne ustavi. To je pomagalo. General Bobyr je dobil zopet upliv nad utrdbami in ogenj je utihnil.

V osrednji utrdbi se je 22 ruskih častnikov z eno stotnjo moštva branilo priznati, udajo trdnjave. Obstreljevali so naše vkorakajoče čete. S silo so jih morali razorožiti. Eden častnik si je pognal kroglo v glavo, drugi pa je postal hipoma božjasten od prevelike žalosti in srdu, da se je trdnjava udala.

Junaški čin štajerskih slovenskih domobrancev.

Cetovodja Franc Spari, posestnik in cerkvenik Mjšan v Jarenini, piše našem uredniku s bojišča ob Dnestru:

Za naš domači domobranski pešpolk je bil dan 8. avgusta dan časti in zmage. Gosp. nadporočnik Rakuš je kot poveljnik 11. stotnije dobil nalogo, odvzeti sovražniku glavno postojanko na pred nami ležečem hribu, ki ga je sovražnik zasedel že pred meseci. Neustrašeni in junaški slovenski častnik, na katerega je sedaj ponosen cel polk, je s svojo hrabro stotnjo in oddelkom pionirjev častno rešil svojo nalogo. Med gromenjem topov, lastnih in sovražnih, je bila pri belem dnevu kmalu odstranjena gosta žična ovira, tik pred sovražnimi okopi. Kmalu nato se je stisla mogočni "Hura!" Junaški 11. stotnije so z nasajenimi bajoneti prodrli v sovražne vrste, zaplenili takoj 3 strojne puške ter ujeli več sto Rusov. Prilastivši si to sovražno postojanko, so prodirali neustrašeno še več sto korakov naprej ter vnovič ujeli nad 600 Rusov. Sovražnik, ki je bil sicer v premoči, se je na vse kriplje upiral, obsipaval je naše junake s granatami in šrapneli ter s smrtonosnimi svinčenkami še celo noč, a naslednjega dne jo je vsled našega splošnega pritiska moral sramotno odkuriti.

Naše čete so mu skrbno za petami. S tem junaškim činom, ki je vsled modrega vodstva naših poveljnikov od nas zahteval le malo žrtve, pač pa na pravil sovražniku velike izgube, je padlo veliki del lepe galiske zemlje zopet v naše roke, in mislim, da ne bo več dolgo, ko bo moral zadnji Rus iz Galicije.

Te vrste Ti pišem na prednji poljski straži, kamor je zopet došlo par novincev iz Mariibora. Zelo nas zanima vsaka novica iz domovine, ki jo prinašajo. V časti nam je tudi zlasti vsaka še tako neznatna pošta pošiljatev od svojih dragih, zlasti pa nas z domovino veže "Slov. Gospodar" in "Straža", ki ju vedno redno prejemamo. Veseleč se v kratkem sijajne zmage tu na severu, z radostjo zasledujemo junaška dela bojnih čet na daljnem jugu. Ugodna bojna poročila, ki jih sprejemamo od vseh krajev, so nam najlepše plačilo za ves trud, radi bomo pozabili na mrzle zimske dni v Karpatih, kakor tudi na trpljenje vročih dni na bojnem polju, samo da se kot sinovi mogočne Avstrije vrnemo kot znagovaleci.

Tako umirajo slovenski junaki!

Cetovodja Josip Hrovatič, doma iz Hračja pri Zasnu, je nam dne 27. avgusta, t. j. pred odhodom iz Galicije, poslal sledeče pismo:

Minulo je že leto dni, odkar stoji naš 87. pešpolk na bojnem polju. Marsikateri izmed naših vrljih slovenskih štajercov je že našel smrt na polju slave, marsikateri si je pokvaril svoje zdravje. Vsem tem bo vedno zelenel venec slave! Ne smete si misliti, da padejo naši Slovenci s strahom in trepetom. Ne! Z junaškim ponosom umre vsak za domovino. Zato imamo dovolj dokazov. Znano je, da je prejel naš 87. polk od najvišje strani pohvalni pridevek "železni". Evo v dokaz dogodek, ki sem ga sam doživel.

Ko smo ob Dnestru nedavno naskočili sovražnika ter je med drugimi padel tudi eden naših slovenskih častnikov, sem videl, kako je ležal v potoku krvi bil še zadnji hip poln junaškega duha. In njegove zadnje besede so bile: "Sladko je umreti za domovino!" Tako umirajo slovenski junaki!

Dosedaj smo osvobodili večinoma celo Galicijo ter si pridobivali neizmerno množino plena. Število ujetnikov je med našim bojevanjem vedno naraščalo. Rusko junaštvo je, kakor vidimo, menda že umrlo.

Da smo dosegli tako sijajne zmage, se imamo zahvaliti hrabrosti vsakega posameznega našega vojaka. Z božjo pomočjo smo na vseh straneh sijajno premagali sovraga. Kakor imamo sveto nalogo in dolžnost, hočemo sedaj še na drugem mestu z isto hrabrostjo odbiti vse napade hinavskega sovražnika, ob Adriji ter nam čim prej ko mogoče priboriti končni venec zmage. To vam prisegamo ter vse vrle Slovence in Slovenke pozdravljamo! Cetovodja Josip Hrovatič, poddesetnik Franc Lamut iz Zreč, Anton Kvač, poddesetnik Franc Zupan iz Čačji, župnijska Sevnica ob Savi, Avgust Sole iz Slov. Gradca, Franc Zelenko iz Partinje v Slov. goricah, Matija Ozmeč iz Ormoža, Jakob Uratnik in Ferdo Tergraj od Sv. Andraža, poddesetnik Franc Sentur iz Podsréde, Jožef Obram iz Rajhenburga.

Sv. obhajilo na bojnem polju.

Desetnik Franc Ožek, doma iz Rinskih Toplic, nam piše s severnega bojišča:

Srečni smo Slovenci ... pešpolka na bojišču! Zahvaliti se imamo našem častnemu g. podpolkovniku Hossnerju za marsikatero dobroto. On nas vodi častno in skrbi za svoje vojaštvo, kakor skrben oče za svoje otroke. Ukazal je, da se stotnije menjajo in da mora vsaka par dni nazaj za rezervo, da se osnaži telesno in duševno. Tudi našo 6. stotnjo je doletela ta sreča. Na obširnem polju so velike barake; zraven mala kapelica iz desk, v kateri se vsaki dan bere sv. maša. To je dal postaviti naš vrlji g. polkovni poveljnik. Naš ljubljani vojni kurat č. g. M. Krajnc nam polaga tolažilne besede na srce in nas vabi k sv. spovedi. G. kurat nam je dober pastir, mi pa ubogljive njegove ovčice. On zbira vojake skupaj, kakor koklja zbira svoja piščeta. Vodi nas h kapelici in nas spoveduje; bere sv. mašo in med mašo deli sv. obhajilo. Danes nas je bilo 45 pri sv. obhajilu. Od veselja mu je žarelo lice, da se nas je toliko udeležilo zveličanske pojedinje. V nedeljo je služba božja, katere se udeležijo tudi g. podpolkovnik ter drugi častniki, ki so odzadaj. Polkovni poveljnik nas vsaki dan obišče, se pogovarja s prostaki, kuharjem pa ukazuje, da morajo skuhati dobro menažo. Tudi krepčilnih pijač nam preskrbi.

Eno leto pri težkih možnarjih.

Topničar Jožef Drole, doma iz Polzele v Savinjski dol., piše svojim starišem:

Bojeval sem se že s vsemi sovražniki naše nepremagljive Avstrije in njene zaveznice. To spartansko življenje me je tako okrepilo, da se bolj zdravega čutim, kakor poprej doma. Sedaj se nahajam pri mestu D... Sovražnik nas vedno nadleguje ponoči in po dnevu, nam meče granate in šrapnele, pa on še ni več v streljanju. Kadar nam najbolj siple granate sem, tedaj gremo mi z veseljem k našim velikom in mu mečemo naše bombe. Gorje jim tam, kamor naš strel pade. O tem bomo pozneje govorili, ko se enkrat snidem. To se ne da popisati, kakšen je pravzaprav učinek našega velikanskega topa. In nam pogum nikdar ne upade. Nekeč smo kar nenadoma postali gospodarji hiše, kjer je preje sovražnik gospodaril. Vršil se je ljuti boj, ali nam se ne ustavi nič. Sovražnik je popihal urnih pet. To so bili prizori. Gremo čez bojno polje v imenovano kmečko hišo. Po potu je ležalo mrtvih sovražnikov kakor snopja za zanjicami. Največ jih je bilo nasajenih na naše avstrijske bajonete. Moj tovariš je našel mnogo dobrega krompirja v neki skriti luknji v hiši. Takoj si smo zakurili in si pekli krompir. Jedli smo ga z veliko slastjo. Jaz sem našel v nekem kotu čevlarsko orodje. Vse dem se na stol, začnem krpati in tolčiti, da je kar odmevalo po zaduhli sobi. Moj tovariš me pa vpraša: "Ali si čevljar?" "Moram biti", mu rečem, "saj vidiš moje obuvale. Umam pa tudi, saj sem doma imel kladivo v rokah, ko sem bil zidar." Tako mi tukaj životarimo.

Avstrijsko-srbsko-črnogorsko bojišče.

28 vagonov darov za naše ujetnike v Srbiji.

Bolgarskim listom se poroča iz Rustūka: V Rustūku je došlo iz Avstrije 28 vagonov z darovi za avstrijske ujetnike v Srbiji, in sicer so darovi ponajveč obleke. Darove bodo spravili preko Bolgarije v Niš.

Slovenec v boju s Črnogorci.

Trdnjavski topničar Jožef Klemenčič, doma od Male Nedelje, nam piše iz Radoviša v Dalmaciji:

Gotovo vas bo zanimalo, ako izveste kaj od nas slovenskih rezervistov, ki tukaj v Dalmaciji tudi že deset mesecev Črnogorce pobijamo in sproti razbijamo njih sračja gnezda na gori Lovčen, od koder nas včasih nadlegujejo s svojimi razklopotanimi topovi.

Dne 15. avgusta so se spravili nad nas in nas obstreljevali, a njihov uspeh je bil slab. Kroglo so padale kakor nezrela jabolka z drevesa. Ena je padla tu, druga tam in tretja tudi ni hotela k nam.

Ali dne 18. avgusta so se pa ti širokohlantniki prav pošteno spravili nad nas. Z Lovčena so prav

močno obstreljevali našo trdnjavo, a škode nam niso naredili nobene. Ti opankarji mislijo, da bodo kar tako razbili našo trdnjavo in nas polovili kot ovce. Pje Nikiti, ne bo ne kar tako! Ne bomo mi v Cetinju tvoje kase jedli.

Ali vendarle bi že bil skoraj enkrat dobil bunko po glavi. Ravno sem se spravil, da si operem one rane, katere mi zadenejo znane nežne živalice po noči, že začujem v zraku vž, vž, vž. Primaj-duh, naenkrat trešči "bum" samo nekaj metrov od mene. Pasja duša, tega duhana ne bom snofal. Ne premišljam dolgo in uberem jo v primernem in precej brzem teku. Ob peti uri popoldne je pa naša bojna ladja začela obstreljevati črnogorske baterije in tudi naš zrakoplov je neustrašeno krožil nad Lovčenom. Bil je visoko v zraku. Črnogorci so ga obstreljevali, ali do živega mu niso prišli. Tudi dne 19. avgusta je naša baterija "Gorazda" prav dobro obstreljevala baterije na Lovčenu. Črnogorski topovi so morali kar utihniti.

Srčne pozdrave pošiljam vsem tje v milo slovensko domovino! Kovačev Južek.

Franci in Angliji vsak trenutek protijo, da bodo prodrali. Toda do resnice ne pride več. Bilo je priključnost dovolj, posebno kar je zaposlena glavna nemška moč na ruskem bojišču, a Francozi in Angliji se očitno čutijo za ofenzivo proti Nemcem se preslabi. Primanjkuje jim rezerv. Močni so dovolj, da se vzdržujejo močno utrjene zakope, a do ofenzive se ne morejo več povzpeti. Sedaj vse upanje Francozov in Angležev počiva na vojski ob Dardanelah. Zato so prisilili Italijane, da bi tudi oni poslali svoje vojaštvo v to strašno mesnico pred Carigradom. Ako tam zmago, potem upajo vsaj na ugodnejše mirovne pogoje.

Cesar Savinčanom!

Pobožno domoljubno romanje na Oljko se je obneslo sijajno. Nad 7000 ljudi je prihitelo na goro, da pomoli za cesarja, armado in domovino. Propovedoval je prof. dr. Hohnjec iz Maribora. V imenu romarjev je s posredovanjem namestniškega svetnika barona Müllerja celjski opat Fr. Ogradi brzojavil na presvitlega cesarja:

Več tisoč slovenskih romarjev iz Savinjske doline, zbranih pri milostnem svetišču na Gori Oljki, da molijo za blagor Vašega apostolskega Veličanstva, za zmago neprimerne hrabre c. in kr. armade in za srečo ljubljene Avstrije, ponavlja najspoštlivejše prisego udane ljubezni in neomajne zvestobe napram Vašemu apostolskemu Veličanstvu in presvitli cesarski hiši.

Franc Ogradi,
opat celjski.

Na to je prišel na celjsko c. kr. okrajno glavarstvo sledeči odgovor:

Na Najvišje povelje prosim, da obvestite g. opata Ogradija, da se Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo za želje, ki jih je izrazil v imenu slovenskih romarjev iz Savinjske doline, najmilostlivejše zahvaljuje.

Baron Schießl.

Savinjska dolina bo ohranila romanje in milostljiv odgovor presvitlega cesarja v trajnem spominu. Bog živi našega cesarja!

Razne novice.

* V znamenju zlatega klasa. C. kr. namestnik je dal znamenje zlatega klasa delati tudi s slovenskim napisom. Ker je čisti dobiček namenjen za dobrodelne namene, je pač priporočati, da si Slovenci to znamenje s slovenskim napisom naročajo v obilnem številu, da se ne bo reklo v prihodnje: Saj znamenj s slovenskim napisom ni treba delati, ker jih nihče ne kupuje. Slovenci, segajte po tem uradnem slovenskem znaku!

* Ogrski Slovenci molijo za našo zmago. "Novine" pišejo: Proščenje je bilo na Veliko mešo pri sv. Martini v Medžimurju. Vnogo lústva je privrelo na to

den tū vkup v procesijah. Tudi naši Slovenci so prišli posebno z Hokeze. Velika vžojina je prišla z sedne, štrigovske lare pod vodstvom Možar Stevana plebanoša. V procesiji je bilo 723 belo oblečenih deklin. Vse procesije so se združile pri Sv. Martini, gde so za zmago naše vojske molile. Škoda, da so neki razvzdanci oskrnili svetost tega dneva s krvavim bitjem, tak ka so naslednje z prebitimi glavami razišli.

* Slovenci v Ameriki, pozor! Vlada opozarja, da vsakdo postane kriv veleizdaje, ako sovražniku na kak način koli pomaga. To pa storijo vsi avstrijski državljani, ki delajo v ameriških fabrikah streliva puške in topove za naše sovražnike. Kdor se vrne, bo kaznovan s smrtjo, v milem slučaju z ječo 10 do 20 let. Pozivamo torej Slovence v Ameriki, da izstopijo, ako so se zaposleni v takih fabrikah, v katerih morajo delati morilna orodja za svoje brate.

* Vojskovodja pohvali slovenske pevce. Z goriške boje črte nam piše četovodja Blaž Ferlež: Dne 26. avgusta je na bojni črti, kjer se borijo naši slovenskoštajerski domobranci, vladal dokajšen mir. Italijan je prejšnji dan po naši vrli artileriji dobil take debele in krepke pozdrave, da si naslednje dni ni upal na svatlo. Moj oddelek je bil prost. Naš g. poročnik, vrli kranjska korenina, nam je naročil, da si lahko kako veselo zapojemo, in kakor na povelje so se zbrali naši vrli fantje in moške, večinoma Muropoljci (trije od Sv. Križa) in zaorila je tja za divno Sočo veličastna pesem "Slovenec sem!" Vedno večji je bil krog pevcov. Celo nekateri častniki so nam pomagali. Veličastno so donele besede te lepe naše narodne pesmi: Slovenec sem, tako je mati djala, ko me je dete pestovala. ...Slovenec sem... Tej pesmi je sledila Gregorčičeva: "Rože je na vrtu plela..." Naše pesmi glas je odmeval gotovo pol ure daleč. Kar nadomda pa se pojavi za nami četa višjih častnikov. Glas pesmi je prenehal. Bližal se nam je sam vojskovodja, naš oboževani general Boroevič. Vsi smo se postavili v vrsto in salutirali. General pa je veselo zamahnil z roko in rekel v naši materinščini: "Le naprej fantje slovenski! Lepa je slovenska pesem. Le nadaljujte!" In zopet je odmevala slovenska pesem po goriških poljanah...

* Stotnik pohvali junaštvo slovenskih vojakov. Jakob Janežič, stotnik cesarskih strelcev št. ... nam piše dne 21. avgusta: "Moj najdražji branilec domovine, Jakob Polanič, ki je služil pri cesarskih strelcih (oddelek strojnih pušk) na južnem bojišču, je težko obolen in smo ga morali poslati v bolnišnico. Mladi slovenski Muropoljec je bil pogumnega, jeklenega značaja in junaškega srca. Korajže mu ni nikdar zmanjkalo. Dolgi deset mesecev se je bojeval ob moji strani. Sploh moram izreči vsem vrlim slovenskim fantom kot junakom prve vrste dolžno zahvalo."

* Pflanzler-Baltin iz Konjice? Piše se nam: Sedanjí poveljnik naših hrabrih čet ob Dnjestrju, Pflanzler-Baltin, je rodom Pflanzler, a je bil posinovljen od barona Baltina, ki je bil svoj čas posestnik takozvanega Dobjahofa, katerega poseduje sedaj grofica Sermaž. Mogoče, da kdo izmed Konjičanov ve kaj več o Pflanzler-Baltinu.

* V Dunajskem Novem mestu so dne 27. avgusta pokopali poročnika Herberta pl. Konrad-Hecendorfa, sina našega slovitega vojskovodje. Mladi poročnik je spomladaj padel na severnem bojišču, odkoder so za sedaj prepeljali v Dunajsko Novo mesto. Oče, generalni polkovnik Konrad pl. Hecendorf je dne 26. avgusta došel v Dunajsko Novo mesto in je na krsto svojega sina položil venec.

* Odlikovani slovenski vojak. Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil nadlovce 8. lov. bat. Božidar Štepančič in četovodja tit. narednik 47. pešp. Viktor Golob. Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje sta dobila četovodjastvo telegrafskega polka Ivan Zupan in stražmojster 3. trenske divizije Frano Majcen. Srebrno hrabrostno svetinjo I. vrste sta dobila: patrolni vodja 17. lov. bataljona Martin Koritnik in kadet 17. pešp. Adolf Šipek. Bronasta hrabrostna svetinjo so dobili: Spanner in Velikonja, oba pri 47. pešp.; Wagner, 26. dom. p.; Kobilca in Skvarča, oba pri 27. d. p.; Trebše, 7. lov. bat.

* Novi črnovojniški četovodje. Povodom 85. cesarjevega rojstnega dne so bili naslednji črnovojniški četovodje imenovani za narednike: Fran Božiček, Friderik Medved, Jožef Lesjak, Tomaž Križanič in Peter Mestiš.

* "Pušelje" bodo že pripravljene. Vrli mladenci iz Vojnika pri Celju nam piše: "V odgovor trdnjanskemu topničarju Ferdinandu Janžekovič v Polji z ozirom na članek "Slovenska dekleta, pripravite nam "pušelje" v zadnjem "Slov. Gospodarju". Kadar se boste slovenski fantje in moške kot zmagovalci vračali iz solčne Italije domov, boste že dobili šopke, saj ste jih vredni. Pa še več! Kateri izmed slovenskih štajerskih fantov in moških bo ob zmagovitem pohodu v Italijo prvi stopil v Benetke, bo dobil takšen "pušelje" za spomin, da ga bo do smrti vesel. Vrli fantje in moške, le korajžno po polentarski nezvestobi! Slovenka."

* Krvavo švicajo. Prijatelj in naročnik našega lista Franc, Zitnik iz Brezjega pri Brezicah ob Savi nam pošilja iskrene pozdrave z italijanskega bojišča. Pravi, da Italijani sedaj krvavo švicajo. Dosedaj je se zmiraj zdrav.

* Pogrešajo se: Franc Zmazek iz Gajšovec pri Sv. Križu na Murskem polju. Služil je pri 26. domobranskem pešpolku, 11. stotniji. Bil je od začetka vojske v Galiciji. Odgovor njegovega očeta: Jakob Zmazek, posestnik, Gajšovec, pošta Križevci, Štajersko. — Ivan Filipič, je služil pri lovkem bataljonu št. 20, 3. stotniji, vojna pošta štev. 73. Odgovor njegovim staršem: Anton Filipič, Radoslavci, Mala Nedelja pri Ljutomeru. — Ludovik Vrbnjak, rezervist pri domobranskem pešpolku štev. 3, 2. stotnija, vojno-poštni urad štev. 48. Odgovor njegovim staršem: Jožef Vrbnjak, Sitarovci, pošta Mala Nedelja pri Ljutomeru.

* Vojnim ujetnikom v Italiji se od 1. septembra naprej lahko pošiljajo tudi poštni zavoji do teže 5 kg. Zavoji ne smejo vsebovati takega blaga, ki bi se pokvarilo. Poštne pošiljave za naše ujetnike v Italiji gredo preko Švice.

* Ustreljen. Dne 31. avgusta je bil v Celovcu po določilih naglega sode radi bojazljivosti in begunstva na dvorišču tamošnje jezuitske vojašnice ustreljen črnovojniški infanterist Marko Mak.

* Po prekem sodu ustreljen. Ljubljanski uradni list poroča: Janez Brence, posestnik in gostilničar na Dovjem št. 10 na Kranjskem, je bil dne 24. avgusta 1915 radi razžaljenja Veličanstva in sovražnih izrazov proti državi od vojnega sodišča c. in kr. armadnega etapnega poveljstva po prekem sodu ustreljen.

* Zepni koledar za slovenske vojake za leto 1916 je izdala tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Koledar sega od 1. septembra 1915 do konca leta 1916 in obsega prav zanimive članke in spise, ki jih ne bodo rabili samo vojaki, ampak tudi njih domači. Koledar krasi slika cesarja Franca Jožefa. Ker je koledar namenjen za krščanske vojake, zato so koledarju pridlane razne molitve, ki so primerne za vojake na bojišču, in lepa slika Srca Jezusovega. Koledar ima 80 tiskanih strani in še zraven 48 listov praznega papirja za zapiske. Lepo vezan izvod s švinčnikom stane s poštnino vred 1 K, brez poštnine 10 v manj. Koledar se naroča pod naslovom "Trgovina tiskarne sv. Cirila" v Mariboru, Koroška cesta 5. Ta koledar je najlepše darilo za vojake na bojišču. — Nekaj izvodov tega koledarja ima na prvih 16 listih zmešane nekatere strani. Ako je kdo morebiti po naključju dobil tak izvod, naj ga vrne, da dobi drugega.

* Molitveniki za ujetnike v Rusiji in Srbiji. Dunajski osrednji urad za pošiljanje knjig in drugih tiskovin vojnim ujetnikom je dal v več stotisoč izvodih tiskati molitvenike v vseh avstrijskih jezikih. Te molitvenike bo osrednji urad odposlal ujetnikom v Rusiji in Srbiji. Ruske in srbske nadzorovalne oblasti namreč pripustijo, da se molitveniki namočeno dostavljajo našim ujetnikom. Kdor hoče o tem kaj natančneje izvedeti, naj piše na sledeči naslov: "Zentralstelle für Soldatenlektüre, Dunaj, IX., Canisiugasse 16."

* Kuhanje davka prostega žganja za domače potrebe. Te dni morajo lastniki žganjarskih kotlov iste odposlati v Gradec vojaški upravi. Le malo stavi lo kmečkih kotlov je vlada pustila za kuhanje domačega žganja. Radi tega je izdalo sedaj finančno ministrstvo tudi nov odlok, po katerem se urejuje davka prosto kuhanje žganja v dobi 1915-16. Glavne točke te odredbe so: Prošnje za davkoprosto kuhanje žganja se odslej ne bodo več vlagale pri občinskih uradih, ampak naravnost pri pristojnih oddelkih finančne straže. Te prošnje ali naznanila se morajo odslej vlagati pri finančni straži najpozneje do srede novembra 1915. Dosedaj so se pri določitvi davka prostega domačega žganja vračunale vse osebe, tudi mladoletne, odslej pa se osebe, stare pod 16 let, ne smejo več vračunati. Županstva morajo potrditi, da so osebe, katere pridejo pri določitvi količine davka prostega žganja pri posameznih gospodarstvih v posev, stare res že nad 16 let. Finančni pazniki morajo v tej zadevi natančno poizvedovati. Odslej se davka prostega žganja ne bo kuhalo samo po drevu, ampak se bo smelo kuhanje neprekinjeno vršiti noč in dan. Izvzete so samo nedelje in prazniki. Ako pa posestnik izrecno prosi za dovoljenje, da sme kuhanje davka prostega žganja nadaljevati tudi ob praznikih in nedeljah, se mu lahko ugodí. Doslje je bilo kuhanje davka prostega žganja dovoljeno le v poslopjih, ki spadajo posestniku, ki ima dovoljenje za to. Odslej pa bodo smeli tisti posestniki, katerim je oblast rekvirirala njih žganjarske kotle, kuhati davka prosto žganje tudi v tujih hišah in kotlih, ki se ne dajo prenesti, a to le tedaj, ako v bližini ni nobenega nerekviriranega kotla, ki bi se dal prenesti.

* Smrekovo ljubje. Ker usnarji potrebujejo sedaj mnogo smrekovega ljubja, je njegova cena poskočila pri meterskem stotu od 34 na 36 K.

* Cena vina bo letos izredno visoka. Ker so že skoro vse zaloge vina pokupljene, so kleti večinoma prazne. Radi tega ne bodo letos vina nakupovali samo vinski veletržci, ampak tudi gostilničarji in zasebniki se bodo preskrbeli z vinom. Vinskim veletržcem letos kartel ne bo mnogo izdal. Radi tega bodo cene novemu vinu, ki ga itak ne bo posebno mnogo, sigurno mnogo višje kot zadnja leta. Kakor nam vino-gradniki poročajo, se grozjke sedaj zelo lepo razvija in je že večinoma mehko. Tudi bolezní na grozdju so precej ponehale.

* Živilske cene. Po deželi se vedno krožijo v. zmemirja oče vesti glede živilskih cen. Opetovano povdarjamo, da za naše kraje niso uvedene najvišje ce-

močno obstreljevali našo trdnjavo, a škode nam niso naredili nobene. Ti opankarji mislijo, da bodo kar tako razbili našo trdnjavo in nas polovili kot ovce. Pje Nikiti, ne bo ne kar tako! Ne bomo mi v Cetinju tvoje kase jedli.

Ali vendarje bi že bil skoraj enkrat dobil bunko po glavi. Ravno sem se spravil, da si operem one rane, katere mi zadenejo znane nežne živalice po noči, že začujem v zraku vž, vž, vž. Primaj-duh, naenkrat trešči "bum" samo nekaj metrov od mene. Pasja duša, tega duhana ne bom snofal. Ne premišljam dolgo in uberem jo v primernem in precej brzem teku. Ob peti uri popoldne je pa naša bojna ladja začela obstreljevati črnogorske baterije in tudi naš zrakoplov je neustrašeno krožil nad Lovčenom. Bil je visoko v zraku. Črnogorci so ga obstreljevali, ali do živega mu niso prišli. Tudi dne 19. avgusta je naša baterija "Gorazda" prav dobro obstreljevala baterije na Lovčenu. Črnogorski topovi so morali kar utihniti.

Srčne pozdrave pošiljam vsem tje v milo slovensko domovino! Kovačev Južek.

Franci in Angliji vsak trenutek protijo, da bodo prodrali. Toda do resnice ne pride več. Bilo je priključnost dovolj, posebno kar je zaposlena glavna nemška moč na ruskem bojišču, a Francozi in Angliji se očitno čutijo za ofenzivo proti Nemcem se preslabi. Primanjkuje jim rezerv. Močni so dovolj, da se vzdržujejo močno utrjene zakope, a do ofenzive se ne morejo več povzpeti. Sedaj vse upanje Francozov in Angležev počiva na vojski ob Dardanelah. Zato so prisilili Italijane, da bi tudi oni poslali svoje vojaštvo v to strašno mesnico pred Carigradom. Ako tam zmago, potem upajo vsaj na ugodnejše mirovne pogoje.

Cesar Savinjanom!

Pobožno domoljubno romanje na Oljko se je obneslo sijajno. Nad 7000 ljudi je prihitelo na goro, da pomoli za cesarja, armado in domovino. Propovedoval je prof. dr. Hohnjec iz Maribora. V imenu romarjev je s posredovanjem namestniškega svetnika barona Müllerja celjski opat Fr. Ogradi brzojavil na presvitlega cesarja:

Več tisoč slovenskih romarjev iz Savinjske doline, zbranih pri milostnem svetišču na Gori Oljki, da molijo za blagor Vašega apostolskega Veličanstva, za zmago neprimerne hrabre c. in kr. armade in za srečo ljubljene Avstrije, ponavlja najspoštlivejše prisego udane ljubezni in neomajne zvestobe napram Vašemu apostolskemu Veličanstvu in presvitli cesarski hiši.

Franc Ogradi,
opat celjski.

Na to je prišel na celjsko c. kr. okrajno glavarstvo sledeči odgovor:

Na Najvišje povelje prosim, da obvestite g. opata Ogradija, da se Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo za želje, ki jih je izrazil v imenu slovenskih romarjev iz Savinjske doline, najmilostlivejše zahvaljuje.

Baron Schießl.

Savinjska dolina bo ohranila romanje in milostljiv odgovor presvitlega cesarja v trajnem spominu. Bog živi našega cesarja!

Razne novice.

* V znamenju zlatega klasa. C. kr. namestnik je dal znamenje zlatega klasa delati tudi s slovenskim napisom. Ker je čisti dobiček namenjen za dobrodelne namene, je pač priporočati, da si Slovenci to znamenje s slovenskim napisom naročajo v obilnem številu, da se ne bo reklo v prihodnje: Saj znamenj s slovenskim napisom ni treba delati, ker jih nihče ne kupuje. Slovenci, segajte po tem uradnem slovenskem znaku!

* Ogrski Slovenci molijo za našo zmago. "Novine" pišejo: Proščenje je bilo na Veliko mešo pri sv. Martini v Medžimurju. Vnogo lústva je privrelo na to

den tū vkup v procesijah. Tudi naši Slovenci so prišli posebno z Hokeze. Velika vžojina je prišla z sedne, štrigovske lare pod vodstvom Možar Stevana plebanoša. V procesiji je bilo 723 belo oblečenih deklin. Vse procesije so se združile pri Sv. Martini, gde so za zmago naše vojske molile. Škoda, da so neki razvzdanci oskrnili svetost tega dneva s krvavim bitjem, tak ka so naslednje z prebitimi glavami razšli.

* Slovenci v Ameriki, pozor! Vlada opozarja, da vsakdo postane kriv veleizdaje, ako sovražniku na kak način koli pomaga. To pa storijo vsi avstrijski državljani, ki delajo v ameriških fabrikah streliva puške in topove za naše sovražnike. Kdor se vrne, bo kaznovan s smrtjo, v milem slučaju z ječo 10 do 20 let. Pozivamo torej Slovence v Ameriki, da izstopijo, ako so se zaposleni v takih fabrikah, v katerih morajo delati morilna orodja za svoje brate.

* Vojskovodja pohvali slovenske pevce. Z goriške bojne črte nam piše četovodja Blaž Ferlež: Dne 26. avgusta je na bojni črti, kjer se borijo naši slovenskoštajerski domobranci, vladal dokajšen mir. Italijan je prejšnji dan po naši vrli artileriji dobil take debele in krepke pozdrave, da si naslednje dni ni upal na svadlo. Moj oddelek je bil prost. Naš g. poročnik, vrli kranjska korenina, nam je naročil, da si lahko kako veselo zapojemo, in kakor na povelje so se zbrali naši vrli fantje in moške, večinoma Muropoljci (trije od Sv. Križa) in zaorila je tja za divno Sočo veličastna pesem "Slovenec sem!" Vedno večji je bil krog pevcev. Celo nekateri častniki so nam pomagali. Veličastno so donele besede te lepe naše narodne pesmi: Slovenec sem, tako je mati djala, ko me je dete pestovala. ...Slovenec sem... Tej pesmi je sledila Gregorčičeva: "Rože je na vrtu plela..." Naše pesmi glas je odmeval gotovo pol ure daleč. Kar nadomda pa se pojavi za nami četa višjih častnikov. Glas pesmi je prenehal. Bližal se nam je sam vojskovodja, naš oboževani general Boroevič. Vsi smo se postavili v vrsto in salutirali. General pa je veselo zamahnil z roko in rekel v naši materinščini: "Le naprej fantje slovenski! Lepa je slovenska pesem. Le nadaljujte!" In zopet je odmevala slovenska pesem po goriških poljanah...

* Stotnik pohvali junaštvo slovenskih vojakov. Jakob Janežič, stotnik cesarskih strelcev št. ... nam piše dne 21. avgusta: "Moj najdražji branilec domovine, Jakob Polanič, ki je služil pri cesarskih strelcih (oddelek strojnih pušk) na južnem bojišču, je težko obolen in smo ga morali poslati v bolnišnico. Mladi slovenski Muropoljec je bil pogumnega, jeklenega značaja in junaškega srca. Korajže mu ni nikdar zmanjkalo. Dolgi deset mesecev se je bojeval ob moji strani. Sploh moram izreči vsem vrlim slovenskim fantom kot junakom prve vrste dolžno zahvalo."

* Pflanzler-Baltin iz Konjice? Piše se nam: Sedanjí poveljnik naših hrabrih čet ob Dnjestrju, Pflanzler-Baltin, je rodom Pflanzler, a je bil posinovljen od barona Baltina, ki je bil svoj čas posestnik takozvanega Dobjahofa, katerega poseduje sedaj grofica Sermaž. Mogoče, da kdo izmed Konjčanov ve kaj več o Pflanzler-Baltinu.

* V Dunajskem Novem mestu so dne 27. avgusta pokopali poročnika Herberta pl. Konrad-Hecendorfa, sina našega slovitega vojskovodje. Mladi poročnik je spomladaj padel na severnem bojišču, odkoder so za sedaj prepeljali v Dunajsko Novo mesto. Oče, generalni polkovnik Konrad pl. Hecendorf je dne 26. avgusta došel v Dunajsko Novo mesto in je na krsto svojega sina položil venec.

* Odlikovani slovenski vojak. Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil nadlovce 8. lov. bat. Božidar Štepančič in četovodja tit. narednik 47. pešp. Viktor Golob. Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje sta dobila četovodjastvo telegrafskega polka Ivan Zupan in stražmojster 3. trenske divizije Frano Majcen. Srebrno hrabrostno svetinjo I. vrste sta dobila: patrolni vodja 17. lov. bataljona Martin Koritnik in kadet 17. pešp. Adolf Šipek. Bronasta hrabrostna svetinjo so dobili: Spanner in Velikonja, oba pri 47. pešp.; Wagner, 26. dom. p.; Kobilca in Skvarča, oba pri 27. d. p.; Trebše, 7. lov. bat.

* Novi črnovojniški četovodje. Povodom 85. cesarjevega rojstnega dne so bili naslednji črnovojniški četovodje imenovani za narednike: Fran Božiček, Friderik Medved, Jožef Lesjak, Tomaž Križanič in Peter Mestiš.

* "Pušelje" bodo že pripravljene. Vrli mladenci iz Vojnika pri Celju nam piše: "V odgovor trdnjanskemu topničarju Ferdinandu Janžekoviču v Polji z ozirom na članek "Slovenska dekleta, pripravite nam "pušelje" v zadnjem "Slov. Gospodarju". Kadar se boste slovenski fantje in moške kot zmagovalci vračali iz solčne Italije domov, boste že dobili šopke, saj ste jih vredni. Pa še več! Kateri izmed slovenskih štajerskih fantov in moških ob zmagovitnem pohodu v Italijo prvi stopil v Benetke, bo dobil takšen "pušelje" za spomin, da ga bo do smrti vesel. Vrli fantje in moške, le korajžno po polentarski nezvestobi! Slovenka."

* Krvavo švicajo. Prijatelj in naročnik našega lista Franc, Zitnik iz Brezjega pri Brezicah ob Savi nam pošilja iskrene pozdrave z italijanskega bojišča. Pravi, da Italijani sedaj krvavo švicajo. Dosedaj je se zmiraj zdrav.

* Pogrešajo se: Franc Zmazek iz Gajšovec pri Sv. Križu na Murskem polju. Služil je pri 26. domobranskem pešpolku, 11. stotniji. Bil je od začetka vojske v Galiciji. Odgovor njegovega očeta: Jakob Zmazek, posestnik, Gajšovec, pošta Križevci, Štajersko. — Ivan Filipič, je služil pri lovkem bataljonu št. 20, 3. stotniji, vojna pošta štev. 73. Odgovor njegovim staršem: Anton Filipič, Radoslavci, Mala Nedelja pri Ljutomeru. — Ludovik Vrbnjak, rezervist pri domobranskem pešpolku štev. 3, 2. stotnija, vojno-poštni urad štev. 48. Odgovor njegovim staršem: Jožef Vrbnjak, Sitarovci, pošta Mala Nedelja pri Ljutomeru.

* Vojnim ujetnikom v Italiji se od 1. septembra naprej lahko pošiljajo tudi poštni zavoji do teže 5 kg. Zavoji ne smejo vsebovati takega blaga, ki bi se pokvarilo. Poštne pošiljave za naše ujetnike v Italiji gredo preko Švice.

* Ustreljen. Dne 31. avgusta je bil v Celovcu po določilih naglega sode radi bojazljivosti in begunstva na dvorišču tamošnje jezuitske vojašnice ustreljen črnovojniški infanterist Marko Mak.

* Po prekem sodu ustreljen. Ljubljanski uradni list poroča: Janez Brence, posestnik in gostilničar na Dovjem št. 10 na Kranjskem, je bil dne 24. avgusta 1915 radi razžaljenja Veličanstva in sovražnih izrazov proti državi od vojnega sodišča c. in kr. armadnega etapnega poveljstva po prekem sodu ustreljen.

* Zepni koledar za slovenske vojake za leto 1916 je izdala tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Koledar sega od 1. septembra 1915 do konca leta 1916 in obsega prav zanimive članke in spise, ki jih ne bodo rabili samo vojaki, ampak tudi njih domači. Koledar krasi slika cesarja Franca Jožefa. Ker je koledar namenjen za krščanske vojake, zato so koledarju pridlane razne molitve, ki so primerne za vojake na bojišču, in lepa slika Srca Jezusovega. Koledar ima 80 tiskanih strani in še zraven 48 listov praznega papirja za zapiske. Lepo vezan izvod s švinčnikom stane s poštnino vred 1 K, brez poštnine 10 v manj. Koledar se naroča pod naslovom "Trgovina tiskarne sv. Cirila" v Mariboru, Koroška cesta 5. Ta koledar je najlepše darilo za vojake na bojišču. — Nekaj izvodov tega koledarja ima na prvih 16 listih zmešane nekatere strani. Ako je kdo morebiti po naključju dobil tak izvod, naj ga vrne, da dobi drugega.

* Molitveniki za ujetnike v Rusiji in Srbiji. Dunajski osrednji urad za pošiljanje knjig in drugih tiskovin vojnim ujetnikom je dal v več stotisoč izvodih tiskati molitvenike v vseh avstrijskih jezikih. Te molitvenike bo osrednji urad odposlal ujetnikom v Rusiji in Srbiji. Ruske in srbske nadzorovalne oblasti namreč pripustijo, da se molitveniki nametno dostavljajo našim ujetnikom. Kdor hoče o tem kaj natančneje izvedeti, naj piše na sledeči naslov: "Zentralstelle für Soldatenlektüre, Dunaj, IX., Canisiugasse 16."

* Kuhanje davka prostega žganja za domače potrebe. Te dni morajo lastniki žganjarskih kotlov iste odposlati v Gradec vojaški upravi. Le malo stavi lo kmečkih kotlov je vlada pustila za kuhanje domačega žganja. Radi tega je izdalo sedaj finančno ministrstvo tudi nov odlok, po katerem se urejuje davka prosto kuhanje žganja v dobi 1915-16. Glavne točke te odredbe so: Prošnje za davkoprosto kuhanje žganja se odslej ne bodo več vlagale pri občinskih uradih, ampak naravnost pri pristojnih oddelkih finančne straže. Te prošnje ali naznanila se morajo odslej vlagati pri finančni straži najpozneje do srede novembra 1915. Dosedaj so se pri določitvi davka prostega domačega žganja vračunale vse osebe, tudi mladoletne, odslej pa se osebe, stare pod 16 let, ne smejo več vračunati. Zupanstva morajo potrditi, da so osebe, katere pridejo pri določitvi količine davka prostega žganja pri posameznih gospodarstvih v posev, stare res že nad 16 let. Finančni pazniki morajo v tej zadevi natančno poizvedovati. Odslej se davka prostega žganja ne bo kuhalo samo po drevu, ampak se bo smelo kuhanje neprekinjeno vršiti noč in dan. Izvzete so samo nedelje in prazniki. Ako pa posestnik izrecno prosi za dovoljenje, da sme kuhanje davka prostega žganja nadaljevati tudi ob praznikih in nedeljah, se mu lahko ugodí. Doslje je bilo kuhanje davka prostega žganja dovoljeno le v poslopjih, ki spadajo posestniku, ki ima dovoljenje za to. Odslej pa bodo smeli tisti posestniki, katerim je oblast rekvirirala njih žganjarske kotle, kuhati davka prosto žganje tudi v tujih hišah in kotlih, ki se ne dajo prenesti, a to le tedaj, ako v bližini ni nobenega nerekviriranega kotla, ki bi se dal prenesti.

* Smrekovo ljubje. Ker usnarji potrebujejo sedaj mnogo smrekovega ljubja, je njegova cena poskočila pri meterskem stotu od 34 na 36 K.

* Cena vina bo letos izredno visoka. Ker so že skoro vse zaloge vina pokupljene, so kleti večinoma prazne. Radi tega ne bodo letos vina nakupovali samo vinski veletržci, ampak tudi gostilničarji in zasebniki se bodo preskrbeli z vinom. Vinskim veletržcem letos kartel ne bo mnogo izdal. Radi tega bodo cene novemu vinu, ki ga itak ne bo posebno mnogo, sigurno mnogo višje kot zadnja leta. Kakor nam vino-građniki poročajo, se grozjke sedaj zelo lepo razvija in je že večinoma mehko. Tudi bolezní na grozđju so precej ponehale.

* Živilske cene. Po deželi se vedno krožijo v. zmemirja oče vesti glede živilskih cen. Opetovano povdarjamo, da za naše kraje niso uvedene najvišje ce-